

toldmæssige status (dette refererer til spørgsmålet om varen er i fri omsætning eller ikke) som den genudførte vare. Med denne yderligere betingelse tilsigtes det at hindre, at varer fra tredjelande kan være i fri omsætning i Fællesskaberne, efter at den for disse varer erlagte told er blevet godtgjort i forbindelse med udførslen til et tredjeland af en fællesskabsvare af samme art og beskaffenhed. Erhvervslivet har efter de foreliggende oplysninger ikke hidtil udnyttet den bestående adgang til at ækvivalere med varer af samme art og beskaffenhed bortset fra varer, der hidrører fra samme leverandør. Den foreslåede ækvivalensadgang skulle derfor i tilstrækkeligt omfang imødekomme erhvervslivets behov.

Forslagets bestemmelser om *særlig toldgodtgørelse* og *reduceret toldgodtgørelse* svarer til de gældende bestemmelser.

Til kapitel 7.

Fællesskabernes toldtarif indeholder en bestemmelse om toldfrihed for materialer, der anvendes til bygning, ombygning, reparation eller udrustning af skibe, der er toldfri efter tariffen. Denne bestemmelse vil blive gradvis indført i Danmark i løbet af overgangsperioden, jfr. bestemmelser, afsnit II. A., til lovforslagets bilag I (toldtariffen). Efter overgangsperiodens udløb vil der således ikke være nogen toldbelastning på materialer til toldfri skibe og skibsbygningsgodtgørelser må derfor bortfalde fra dette tidspunkt.

I overgangsperioden opretholdes toldlovens bestemmelser om skibsbygningsgodtgørelse for de skibe, der hidtil har været toldfri efter den danske toldtarif, men det er tanken, at skibsbygningsgodtgørelser i løbet af overgangsperioden skal afvikles gradvis i takt med indførelse af toldfrihed for materialer til skibsbygning. Bestemmelserne om afviklingen vil blive fastsat administrativt i medfør af bemyndigelsen i § 68, stk. 2.

Til kapitel 8.

De europæiske Fællesskabers Råd og Kommission har i årenes løb udstedt et antal forordninger og direktiver om toldkontrol og toldbehandling, f. eks. Rådets forordning nr. 802 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse, Rådets direktiv nr. 312 af 30. juli 1968 om harmonisering af lovgivning om toldbehandling af varer, der indføres i Fællesskabets toldområde, og den midlertidige opbevaring af disse varer, samt Rådets forordning nr. 542 af 18. marts 1969 om fællesskabsforsendelse. De fleste af disse medfører ikke nogen ændring af bestemmelserne i den gældende toldlov.

Selvom forordningerne er umiddelbart gyldige i medlemslandene, forudsætter de ofte, at der af nationale myndigheder udfærdiges bestemmelser om deres praktiske gennemførelse. Lovforslagets § 76, stk. 3, der opretholder den eksisterende bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte de nærmere regler om toldkontrol og toldbehandling, indeholder derfor en udtrykkelig bemyndigelse til at fastsætte de gennemførelsesbestemmelser, som forordningerne forudsætter fastsat af nationale myndigheder.

Lovforslaget indeholder ikke nye regler om kredit med betaling af told og afgifter af indførte varer. Under forhandlingerne med Fællesskaberne er der opnået enighed om, at Danmark beholder sine nuværende regler herom indtil udgangen af 1974. Derefter skal de danske regler om told- og afgiftskredit bringes i overensstemmelse med Fællesskabernes regler. Disse findes for tiden i Rådets direktiv nr. 76 af 4. marts 1969 om harmonisering af lovgivning om henstand med betalingen af told, afgifter med tilsvarende virkning og landbrugsimportafgifter. Ifølge dette direktiv er den gennemsnitlige kredittid for told og afgifter af indførte varer på 30 dage, medens de gældende danske regler giver en kredittid på ca. 3 måneder for told og på 1½ måned for de afgifter, der skal erlægges i forbindelse med indførslen, hovedsagelig importmoms. Direktivet tillader dog en længere kredittid, såfremt der betales rente svarende til sædvanlig markedsrente af de skyldige beløb, og der stilles sikkerhed.

I § 90, stk. 6, er medtaget en bestemmelse til erstatning for den gældende toldlovs § 99, stk. 6, om regulering af toldbeløb i tilfælde, hvor en varemodtager har undladt i fortoldningsbegæringen at begære EFTA-toldbehandling. Den foreslåede bestemmelse åbner mulighed for på de i bestemmelsen fastsatte vilkår at foretage regulering i alle tilfælde, hvor en varemodtager har undladt i fortoldningsbegæringen at begære toldlempelse efter lovforslagets kapitel 2.

Til kapitel 9.

Ved Fællesskabernes Råds direktiv nr. 75 af 4. marts 1969 er der fastsat regler for medlemslandenes harmonisering af lovgivning om frizoner. Betegnelsen „frizoner“ omfatter også frihavne. Direktivet adskiller sig kun fra den gældende toldlov for så vidt angår forarbejdning og behandling af varer, der opbevares i en frihavn.

Ifølge den gældende toldlovs § 110 kan der uden toldvæsenets mellemkomst foretages enhver behandling eller forarbejdning af varer, der opbevares i en frihavn.